

kommer til stykket, kan bruges til noget, eller om den indeholder så mange og så kringledede forbehold, at den i praksis ikke vil kunne anvendes – eller regeringerne i hvert fald næppe vil turde anvende den på grund af dens mange indviklede formuleringer.

Der er to elementer i diskussionen, to dele, som må adskilles.

Den ene del handler om den miljøgaranti, som vi fik løfte om tilbage i 1986, hvor daværende udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen lovede den danske befolkning, at vi frit kunne anvende miljøgarantien, når vi her i Danmark fandt det nødvendigt. De løfter blev gentaget i 1992, igen af hr. Uffe Ellemann-Jensen, og i 1993 af den nuværende statsminister.

Det står i dag klart, som det også er dokumenteret, bl.a. i en artikel af professor, dr. jur. Hjalte Rasmussen, at det, som man kaldte maksimumsfortolkningen, altså de løfter, som man gav den danske befolkning, ikke kunne indfries. Det blev bl.a. gjort klart ved en dom ved EF-Domstolen i 1994.

Nu står vi i den situation, at man har fået lavet en ny tekst, en revideret tekst, i Amsterdamtraktaten, som indeholder en række betingelser for at bruge miljøgarantien, som sandsynligvis betyder, at det bliver helt umuligt at anvende den i praksis.

Jeg mener, vi har krav på denne gang at få fuldstændigt afklaret inden folkeafstemningen, hvad det egentlig er, vi stemmer om, således at alle den fortolkningstvivil, der er rejst, bliver afklaret inden folkeafstemningen, således at vi undgår, at vi for fjerde gang skal til en folkeafstemning, hvor en regering har udstedt en masse løfter, som bagefter viser sig ikke at kunne holde.

Det drejer sig selvfølgelig om, at brugen af miljøgarantien ikke må stride mod det indre markedes funktion, og bestemmelserne om, at der skal være specifikke nationale forhold, der kan begrunde anvendelsen af miljøgarantien, bestemmelser, som er indføjede i den nye tekst, og som altså efter vores bedømmelse – nu må vi høre, hvad ministrene siger, men efter vores bedømmelse – betyder, at det i praksis vil være på det nærmeste umuligt at få godkendt brugen af den ny miljøgaranti, og at man ved en eventuel sag ved EF-Domstolen, der jo har det sidste ord i spørgsmålet, faktisk med ret stor sandsynlighed vil tabe sagen. Det vil i hvert fald nemt kunne begrundes fra EU-Kommissionens side med henvisning til de nye bestemmelser, at et

land ikke må få lov til at bruge miljøgarantien. Det er jo også blevet bekræftet, at det er Kommissionen, der bestemmer, om vi må bruge miljøgarantien.

Derfor håber jeg, at ministrene vil give tilfald om, at vi nu skal have ryddet fortolkningstvivilen af vejen, så befolkningen kan vide, hvad vi stemmer om, når vi går til folkeafstemning.

Besvarelse

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg vil gerne sige hjertelig tak til hr. Keld Albrechtsen, som giver os en god lejlighed til i dag at gennemgå Amsterdamtraktaten og i særlig grad Amsterdamtraktatens miljøbestemmelser.

Det er, også set fra regeringens synspunkt, glimrende at få en diskussion netop om miljøbestemmelserne. Den vil vise, at Amsterdamtraktaten er bedre end den traktat, vi har i dag, og lad mig føje til om Amsterdamtraktaten i øvrigt, at Amsterdamtraktaten har sikret de danske forbehold, og endelig, at Amsterdamtraktaten jo også er nøglen til udvidelsen med landene i Central- og Østeuropa.

Når jeg siger, at Amsterdamtraktaten er en bedre traktat end den eksisterende, så gælder det ikke mindst på miljøområdet. Danmark opnåede på regeringskonferencen store resultater på miljøområdet. Ambitionsniveauet var højt, og regeringens forhandlingsgrundlag, som var støttet af et meget bredt flertal i Folketinget, opstillede en række ambitiøse målsætninger.

Vi lå, om man så må sige, i front i miljødebatten lige fra starten af konferencen, og ved en vedvarende og konsekvent dansk forhandlingsindsats lykkedes det at sikre klare forbedringer i den nye traktat. Lad mig nævne, at bæredygtig udvikling indskrives som et mål for EU-samarbejdet. Der skal fremover tages tværgående hensyn til miljøet i alle EU-politikker. Ikke bare Kommissionen, men også Europa-Parlamentet og Ministerrådet skal stille imod et højt beskyttelsesniveau.

Dertil kommer som bekendt en præcisering af miljøgarantien. Lad mig nævne to klare præciseringer i miljøgarantien: at den også gælder for kommissionsretsakter, og den kan bruges ved ny viden.

Med disse ord vil jeg give ordet til miljø- og energiministeren for nærmere at redegøre for